

UZASADNIENIE

co do pkt. 2 wyroku Sądu Okręgowego z dnia 12 października 2017 roku

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 20 kwietnia 2017 roku w sprawie z powództwa Gminy M. O. reprezentowanej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w O. przeciwko A. G., A. R., P. R. (1) i D. R. o eksmisję, Sąd Rejonowy w Zgierzu w pkt 1. nakazał pozwanym A. G., A. R., P. R. (1) i D. R. opróżnienie lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w O. przy ul. (...) wraz z mieniem, w pkt 2. nie przyznał pozwanej A. G., A. R., P. R. (1) i D. R. prawa do lokalu socjalnego, w pkt 3. zasądził od pozwanych A. G., A. R., P. R. (1) i D. R. solidarnie na rzecz Gminy M. O. reprezentowanej przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w O. kwotę 697,00 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, zaś w pkt 4. ustalił, iż wyrok w stosunku do A. R., P. R. (1) i D. R. ma charakter wyroku zaocznego.

Apelację od powyższego wyroku wniosła A. G., zaskarżając go w całości, wnosząc między innymi o orzeczenie prawa do lokalu socjalnego dla A. G., K. R., P. R. (2), E. R., M. R. i O. G..

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja w części dotyczącej orzeczenia prawa do lokalu socjalnego dla A. G., K. R., P. R. (2), E. R., M. R. i O. G. podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna.

Zgodnie z art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuci na posiedzeniu niejawnym apelację wniesioną po upływie przepisanej terminu, nieopłaconą lub z innych przyczyn niedopuszczalną, jak również apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie. Z kolei jak wynika z treści art. 373 k.p.c. Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym apelację, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

Wskazać należy, że legitymacja do wniesienia apelacji od wyroku sądu pierwszej instancji przysługuje niewątpliwie stronie, której dotyczy zaskarżony wyrok, a więc każdemu podmiotowi biorącemu udział w procesie w charakterze powoda lub pozwanego, niezależnie od tego, czy jest on wyposażony w legitymację procesową. Dlatego uprawnienie do wniesienia apelacji mają zawsze te osoby, które zostały oznaczone (wymienione) w treści wyroku (w jego sentencji). Natomiast prawo wniesienia apelacji nie przysługuje podmiotowi, który w postępowaniu przed sądem pierwszej instancji nie działał w charakterze strony ani osobie, która w ogóle nie została wymieniona w sentencji orzeczenia. Nie jest przy tym istotne, czy taki stan rzeczy odpowiadał prawu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2017 roku, I PZ 31/17, oraz postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 września 1997 roku, III CKN 152/97, LEX nr 50615 i z dnia 29 stycznia 2016 r., II CZ 94/15, LEX nr 1982402).

Jak wynika z akt sprawy postępowanie w niniejszej sprawie toczyło się jedynie przeciwko A. G., A. R., P. R. (1) i D. R., K. R., P. R. (2), E. R., M. R. i O. G. nie uczestniczyli w postępowaniu pierwszoinstancyjnym w charakterze strony, jak również nie zostali wymienieni w zaskarżonym orzeczeniu jako strona pozwana. Tym samym pozwana A. G. nie była legitymowana do wniesienia na ich rzecz apelacji, gdyż wyrok ten w żadnym zakresie nie dotyczył tych osób. Uprawnienie do wniesienia apelacji na rzecz K. R., P. R. (2), E. R., M. R. i O. G. nie może wynikać jedynie z ustalenia, że są oni małoletnimi dziećmi pozwanej A. G., z którą zamieszkują i w związku z tym posiadają „potencjalną legitymację bierną do występowania w sprawie”.

W tym stanie rzeczy apelacja wniesiona przez pozwaną A. G. na rzecz K. R., P. R. (2), E. R., M. R. i O. G. jest więc niedopuszczalna i podlega odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 373 k.p.c. orzekł jak w pkt. 2 wyroku.